

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

10mò Beatissimæ Virginis in Cœlum assumptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Supplicio nondum convictum tradere, dicit.
 Cúmque salutatum Rex ambitiosus Agrippa Aa.
25.13.
 In Cæsaream, pariter cum conjugè, Festum
 Accessisset; avet Præses, dignetur adesse
 Iudicio Pauli: vincitum miratur Agrippa,
 Nulliusque reum sceleris transmittere Romam
 Suadet. Eò Paulus terræque marique profectus, Aa.
27.
 Naufragium passus, Melites ad littora curva
 Enatat incolumis: mordentis ab aspidis ictu
 Hic manet illæsus: perlatus denique Romam,
 Introductus ibi fidei sacra semina spargit. Aa.
28.
 Pergit, ad exemplum Petri Paulique, Joannes
 Ad gentes Asiæ: Thomas quoque prædicat Indis,
 Parthis, ac Medis; Phrygibusq; Scythisq; Philippus,
 Andreásq; Scythis, Thracibusq; Getisq; & Achæis:
 Bartholomæus adit scopulosa cacumina magnæ
 Armeniæ: Matthæus amat subjungere Christo
 Æthiopes; Persas Simon Judásque Thadæus,
 Jacobo junctus conquirere flagrat Idumen
 Matthias: Marcus convertit regna Canopi.
 Lucas cum Paulo per plurima regna cucurrit.
 Hispanos docuit Jacobus major, Agrippæ
 Occisus jussu, quem jam super Æthera latum
 Perpetuo cultu pia Compostella decorat.

**POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
 INDUCTIO DECIMA.**

CANIT ECCLESIA.

Maria Virgo Cælos ascendit; gaudete, quia cum Christo
 regnat in æternum. Exaltata est sancta Dei Genitrix su-
 per choros Angelorum &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Beatissimam Ma-
 trem suam Virginem Mariam, postquam illa per quindecim
 X annos,

*annos, à passione & resurrectione ejus computatos, inter
adversitatum casus vixerat, cum corpore & anima gloriosè
in Cœlos assumit.*

Vos bifidi montis, sed inania numina, Musa
Non imploro, sacram mecum finire Poësim
Est longè melior toto celeberrima Cœlo
Musa, Dei Genitrix, generosa virago Maria
Illa coronanti devota poëmata sine
Afferet auxilium; sitientem, nectare lactis
Virginei (non Castaliâ, quæ fingitur, undè)
Potabit: siquidem mens debilitata laborat,
Virginis ad Superos assumptæ fata supremo
Devotis Divæ famulis proponere versu.
Vixisti, Divina parens, post funera Nati,
Credo,* tribus lustris. Hæc tempora mixta dolore
Mixta refrigerio, variâ sub sorte fluebant.
Vidisti Christum frangentem spicula mortis,
Ad Superos magna cum Majestate reversum;
Promissum Patris donum sub imagine lingua
Ignitæ Cœlo delapsum; millibus auctos
Christiadûm cœtus, adeoque per omnia Mund
Climata sinceræ Fidei documenta vagari:
Sed quoque vidisti, quanto Synagoga furor
Arserit in Christi famulos, quo nisa tumultu
Ut cunctos sacrâ proscriberet urbe fideles.
Illustrem Stephanum contrivit saxeus imber;
Cognatoque tuo, jussit furiosus Agrippa,
Carnificis gladio caput à cervice revelli:
Innumeras clades, ô dilectissima Matrum!
Suppressi tolerant, te conspiciente, fideles.
Ad te, mi Jesu, tenuem convertito Poësim:
Non permitte gravi luctu materna deinceps
Pecto

* Revel S. Birgitt, L. 7. Cap, 26.

Pectora torqueri ; scis , quòd sit lassia dolore,
 Quòdque sacro , jungi Superis , exardeat igne.
 Incertos inter non ausim ponere casus,
 Quòd , postquam Christus Cœlos ascendit , amatæ
 Sæpius astiterit , dederitque levamina , Matri:
 Illa tamen , sicut transfixus arundine cervus
 Inquirat latices , sacris quoque tacta sagittis
 Flagrat in accessum Divini fontis , & inde
 Angelicis conjuncta choris recreare palatum.
 Nec dubitare licet , Christum per nuntia Matri
 Notificasse diem , quo post tam multa dolorum
 Prælia , votorum compos , totiésque petiti
 Funeris , emeritas liceat deponere curas.
 Fertur * in excelso summoque cacumine sacri
 Montis olivarum (quem devotissima Virgo,
 Ultima materno fletu vestigia Nati
 Aspersura , simul partem positura dolorum,
 Sæpe salutabat) Domino referente , supremam
 Cognovisse diem , quæ collatura quietem,
 Abstergat lacrymas , finemque laboribus addat.
 Exhilarata redit Solymam , charumque Joannem
 Ex Asia reducem solitâ bonitate salutat.
 Confestim ** reliqui , sic disponente Supremo,
 Ex variis Mundi regionibus undique currunt
 Discipuli Solymam ; tacitâ quasi voce citati,
 Ut comitarentur morituræ funera Matris.
 Debilitata suas sentit decrescere vires:
 Imponunt thalamo ; præscribunt pharmaca ; gratis
 Invitant epulis ; & restaurare laborant
 Collapsas vires. Mater dulcedine plena
 Fratribus exponit , quòd , cum sibi desuper hora

X 2

Op-

* *Legenda Assumpt. Maria*** *Nicephor. Callist. Lib. 2. Histor. Eccles. à Cap. 27.*

Optatæ mortis sit designata, requirat
 Non aliis refici dapibus, quàm Corpore Christi
 Quem, vertente trium cursu spatioque dierum
 Consolanda flagret cupidis amplectier ulnis,
 Plurima subjungit sibi notificata supernè;
 Extremùmque rogat tuto sua membra sepulchro,
 Donec is adveniat, qui suscitet ossa, reponi.
 Hæc contristabat Divæ facundia fratres,
 Qui bene sperâssent, ut convalitura popello
 Rebus in adversis assistere pergeret. Alma
 Solatrix lacrymis appromittebat obortis,
 Se fore sollicitam; fidæ quoque munere Matris
 Functuram multò zelosiùs inter amicos
 Cœli concives; non velle relinquere pressos
 Confratres Fidei, nunquam cessare precando
 Pro populo, Christi pretiosâ morte redempto.
 Assiduos inter gemitus lacrymâsque cadentes
 Confecit Petrus Divini Corporis escam,
 Manna viatorum, testamentùmque salutis.
 Mater anhelabat postrema Viatica sanctis
 Degustare labris: his confortata, retentat
 De Christo Superisque loqui; sed flammeus ardor
 Corpore cedendi, sensus animùmque fatigat,
 Ultima nota dies ac hora novissima venit,
 Quâ, veluti lychno fax deficiente, gradatim
 Emoritur nostri Phœbe pulcherrima Cœli;
 Eclipsin passura brevem submergitur umbris;
 Exhalatque sacram, sinè tristi mortis agone,
 In Christi amplexus animam; qui pignus amatum
 Sacratæ Triadi, Cœlique senatibus offert.
 Quantus honor soleat terrenis Regibus urbem
 Ingressis, vel eis, qui post fera bella triumphum
 Ducunt, à populo tribui, constabit abundè:

Sed

Sed cùm tantillum distantia maxima cultum
 A Divùm summis distinguat honoribus; absit
 Attentare rudi describere talia versu.
 Ut tamen hìc aliquid videar fecisse; quiescam,
 Donec in Æthereas redivivo corpore sedes
 Virgo triumphatrix à Christo ducta sedebit.
 Interea tangit dolor implacabilis orbos
 Christiadas, tantæ lugentes funera Matris.
 O Lux nostra redi! juvenes teneræque puellæ,
 Decrepitque senes, & tota Ecclesia clamat;
 Nostra Salus, ac Spes, & nostra revertere vita!
 In Te, perverso jactatis turbine, curas
 Deposuisse, fuit medium superâsse dolorem.
 Ah rediviva redi, nobisque levamina confer!
 Cùmque retardari renuissent fata; soluti
 In madidos gemitus, ad*vallem Josaphat alnum
 Funus honorifico deducunt more fideles.
 Hic Pario constans ex marmore tumba vacabat:
 Infertur Diva, & Syrio decoratur odore,
 Et Cilicum sertis, & amœnis floribus Hyblæ.
 Inter Apostolicos Proceres lugebat ad ossa
 Virginis emeritæ confratrum turba, sacratum
 Expectando diem, quo Mater amabilis iret
 Ex thalamo tumuli super alta palatia Cœli.
 Tertia lux roseum referebat ab Æquore vultum,
 Quando triumphales læti velamina Cœli
 Actutum retrahunt Paranymphe; tota refulget
 Regia Cœlestis, nitidis rubicunda pyropis:
 Lumen inassuetum, nullo tolerabile visu,
 Accendit totum candentibus aëra flammis.
 Christus ad humanos hæc lumina temperat usus,

X 3

Se-

* Peir, de Natal.

Séque relucenti sublimem in sede videndum
 Exhibet; ac dulci, placida sub pace morantem,
 Excitat affatu Matrem: rediviva loquentis
 Hæc Nati vocem, Zephyris famulantibus, audit
 Exfurgens tumulo, veluti Pallantias undis:
 Approperat numerosa cohors gaudentis Olympi
 Nescio quale melos, vel qualis fascinet aures
 Musica; blanda nimis vocum discordia mentem
 Alternis vicibus simul huc, simul abripit illuc
 Substruitur pedibus redivivæ candida nubes,
 Quæ Paranymporum niveis suffulta lacertis
 Sublevat Augustam; rutilosque levata per ignea
 Pergit ad Empyream supremi Numinis Aulam,
 Dúmque supergreditur Cœli Regina tenellam
 Humani visûs aciem, pia ponè sequuntur
 Agmina Spirituum; coeunt velamina Cœli;
 Aereæque datur regioni pristinus ordo.
 Qualis ibi requies! quis honor! quæ gloria! mutua
 De tabulâ subduco manum; maloque vereri
 Innumeris gradibus tenuem superantia captum
 Quàm vasto Pelago graciles superaddere guttas
 Ad vos in tristi lacrymarum valle relictos,
 Consortes Fidei, fratres fociosque revertor,
 Dicite, quid vobis propè tumbam stantibus alma
 Mater ad extremum valituro in sæcula verbo
 Dixit? illa, reor, cum tot rediviva videret
 Se deplorantes, quasi colliquefacta benigna
 Matris in affectu mœstis promiserit ultrò,
 Se curaturam, quamvis Synagoga vel ipse
 Tartareus latro simul obluetetur, ut omni
 Aeternum victrix Ecclesia floreat ævo.
 Ergo pii Proceres, quibus est concessa potestas
 Gentibus obstrictis solvendi vincula, vestros
 Exoni

Exonerate pedes , lumbos præcingite ; læti
 Ite per extremi vastissima climata Mundi ;
 Informate rudes , dubiosque reducite ; lapsos
 Erigitote ; malis pressos miserósque juvate !
 Injicitote sacros humanis cordibus ignes,
 Ut bene cognoscant, quæ sint post tempora vitæ
 Expectanda bonis , & quæ mutuenda malignis.
 Suppetias Regina feret , quam nuper euntem
 Ad Superos magnâ cum Majestate , stupentes
 Vidistis : solio stellis fedet illa corusco,
 Proxima sacratæ Triadi ; primæque Patronæ
 Fungitur officio , defendit jura reorum,
 Judicis offensam , commotâque pectora lenit.
 Magnanimi certate viri ! sublimia tentat,
 Dum premitur , virtus ; lethi confinia nemo
 Pectoris excelsi metuit. Vidistis in urbe
 Principe terrarum , celsi super ardua clivi
 In cruce cum diro Christum, configere letho ;
 Hunc Heroa decet merituros præmia vitæ
 Macte sequi ; properate ! piæ confidite Matri !
 Quæ schola non docuit , Cœlesti munere scitis.
 Urgeor affectu , Matris decorare sepulchrum
 Carmine finali : cursum rogo siste . . .

. . . Viator

Hoc inclusa fuit Cœli Regina sepulchro ;
 Dicam , si , quanto tempore , fortè rogas.
 Vix ter post obitum retulit Pallantias ignes,
 Cum sua defunctæ reddita vita fuit,
 Indignum tantâ pro Majestate fuisset,
 Viscera corrumpi , quæ peperere Deum.
 Hæc , quâ primus homo maculavit labe nepotes,
 Libera , non meruit mortis amara pati.

X 4

Ut

Ut tamen exemplum Geniti sequeretur, obivi
 Surrexitque suo confocianda Deo
 Iam super Angelicos specioso corpore cœtus
 Exaltata sedet, glorificata regit.
 Quid regat, inquiris? vel quæ sit functio? dicam
 Iratum nobis mitigat illa Deum.
 Unde reor nullum reperiri posse, salubri
 Qui non indigeat Virginis hujus ope,
 O animæ requies! ô delinquentis Asylum!
 O dubiæ pollux & Cynosura rati!
 Duc nos, dum fragili vehimur super Alta phaselo,
 Ad loca perpetuæ tuta salutis, Amen.

